گفت‌وگوی «ایران» با سهراب پاکزاد و بهنام محمدی
به بهانه کنسرت برگزار شده برای کودکان کم توان ذهنی

شادیانه‌ای پیشکش ۱۶۰۰ کودک توان‌خواه

گفت‌وگو

ندا سیجانی
روزنامه‌نگار

هنر آنجا که با انسان دوستی گره می‌خورد، گره‌گشایی می‌کند. پرداختن به موضوعات اجتماعی و توجه به افراد آسیب‌دیده و خاص از جمله آنها که با معلولیت‌های جسمی و ذهنی دست به گریبان هستند که حالا به آنها توان‌خواه می‌گویند، چند سالی است در قالب هنر و از سوی هنرمندان به یک رخداد فرهنگی و هنری تبدیل شده است؛ امری که می‌تواند هنر زیبایی‌شناسانه را به هنر انسان‌دوستی پیوند زده و کارکردهای اجتماعی آن را تقویت کند. در چند سال اخیر نوع فعالیت هنرمندان در بطن جامعه هم رنگ و بوی دیگری گرفته است و همسو و همراه با جامعه خویش و همساز و همدل با مردم شده‌اند. مانند برگزاری کنسرت به نفع زلزله‌زدگان یا آزادی زندانیان دربند، یا کنسرت‌های رایگان برای کودکان کار و... یا اکران رایگان یک فیلم برای اقشار کم‌درآمد و حتی اجرای یک نمایش به نفع سیل‌زدگان و اتفاقاتی اینچنینی؛ موضوعی که همین چند روزگذشته بار دیگر رسانه‌های خبری و فضای مجازی را متوجه خود کرد. کنسرتی با عنوان «ذهن‌های متفاوت» به خوانندگی سهراب پاکزاد با هدف ترویج و تحقق شعار «شامل شدن همه افراد جامعه» که پذیرای تماشاچیانی با ذهن‌های متفاوت شامل طیف اوتیسم، سندروم داون، کم‌توان ذهنی و خانواده‌هایشان بود و به همت «کانون توانگران امروز» فرهنگسرای ابن‌سینا و با مجری‌گری داریوش فرضیایی (عمو پورنگ) و میزبانی بیش از ۱۶۰۰ نفر در برج میلاد تهران برگزار شد؛ کاری متفاوت که در کارنامه هنری سهراب پاکزاد ماندگار شد. پاکزاد (خواننده موسیقی پاپ) و بهنام محمدی (تهیه‌کننده و مدیر برنامه این خواننده) در گفت‌وگو با «ایران» درباره برگزاری این کنسرت حرف‌هایی داشته‌اند که در ادامه می‌خوانید.

ابتدا درباره ایده برگزاری این کنسرت توضیح دهید. این پیشنهاد از سوی خود شما مطرح شد یا کانون توانگران امروز؟

پاکزاد: موضوع این کنسرت از مدت‌ها پیش برنامه‌ریزی شده بود و اهداف اصلی‌اش پرداختن به بخشی از مسئولیت اجتماعی ما در حوزه موسیقی بود. در واقع تمام دغدغه من و گروه و تهیه‌کننده، ادای دین به جامعه است تا در این روزگار سخت و حتی عجیب، بتوانیم حال بخشی از مردم را که کمتر مورد توجه قرار می‌گیرند، خوب کنیم. سال‌هاست در تلاشم بتوانم علاوه بر کنسرت، برگزاری برنامه و انتشار آثارم، یک نگاه عمومی به اطرافیان و مردم عزیز کشورم داشته باشم ولی این فرصت روی نمی‌داد و این بار خوشحالم که تا این حد مورد توجه قرار گرفت و حال آدم‌ها خوب شد.

محمدی: از نگاه من شاخصه اصلی سهراب پاکزاد، قلب بزرگی است که دارد. همواره برای مردم و جامعه‌اش کوشیده و این موضوع در سال‌های اخیر بیشتر نمود پیدا کرده است. ایده‌پردازی این کنسرت هم از مدت‌ها پیش بود و در این بین مشاوره با برخی جامعه‌شناسان در حوزه کودک نیز تأثیرگذار بود و از اینکه همکاران ما در برگزاری این کنسرت و دوستان‌مان در «کانون توانگران امروز» هم پای کار ماندند، حس خوشایندی داریم.

دیدگاه شما درباره رسالت هنر و هنرمند در بیان دغدغه‌های اجتماعی و موضوعاتی از این دست چیست؟

پاکزاد: من با این فاصله‌گذاری‌ها بین مردم و هنرمند چندان موافق نیستم. از نگاه من، هنرمند بخشی از جامعه است و در همین اکوسیستم تنفس و زندگی می‌کند. با همین مردم نشست و برخاست دارد و مشکلات اجتماعی را با بند بند وجود حس می‌کند. در این بین برخی در تلاش‌اند که بخشی از مشکلات عمومی را مرتفع کنند و بخشی نیز به این موضوع بی‌تفاوت هستند. اما به باور من هر دو دسته باید مورد احترام باشند. ولی به هر حال ما باید در یک جامعه، در کنار هم باشیم و سعی کنیم دغدغه‌های اجتماعی را به شکلی روشن و بی‌پرده بیان کنیم.

محمدی: شاید هیچ هنرمندی توان حل مشکلات بزرگ اجتماعی را نداشته باشد ولی حداقل می‌تواند از تریبونش برای بیان آنها استفاده کند. در این بین، بیان این معضلات بخش بزرگی از حل بسیاری از آنهاست. این را باید بپذیریم.

برگزاری چنین رویدادهای اجتماعی از سوی یک هنرمند موسیقی، تئاتر، سینما و... چه میزان اثرگذار است؟ در واقع چرا چنین کنسرت‌هایی که در قالب پویش‌های اجتماعی برگزار می‌شود کم تعداد است و دیگر هنرمندان تمایل چندانی برای ارائه چنین کارهایی ندارند؟

پاکزاد: حجم تأثیرگذاری بسیار بالاست. در چند روز گذشته علاوه بر رسانه‌های داخل ایران، بسیاری از رسانه‌های خارجی هم به این تصاویر واکنش نشان داده‌اند و اتفاقات بسیار خوبی در پیشبرد اهداف ما رخ داده است. درباره بقیه اجازه بدهید من کامنتی ندهم. من درباره مسیر خودم مسئولم و برای کسی، نمی‌توانم مرزبندی کنم.

محمدی: پویش‌های اجتماعی باید واقعی باشند. من با احترام به همه، معتقدم هیچ‌کس نمی‌تواند برای یک دغدغه اجتماعی نقش بازی کند. همه چیز باید واقعی باشد. برای این ماجرا هم قطعاً داستان همین است. امیدواریم این مسیر ادامه‌دار باشد و بقیه هم به آن بپیوندند.

برای تداوم چنین پویش‌های اجتماعی آیا بهتر نیست در دیگر شهرهای ایران هم به آن پرداخته شود تا کسانی که امکانات و دسترسی کمتری دارند از این اتفاقات بهره ببرند؟

پاکزاد: در استان‌ها به لحاظ ساختاری کمی محدودیت وجود دارد و باید با داستان‌های عریض و طویل در مکانیسم صدور مجوز دست و پنجه نرم کنیم که گاه آزاردهنده هم هست. ولی در تلاشیم در سه استان این لحظات ناب را دوباره تکرار کنیم. دعا کنید مجوزها صادر شوند و اگر نشد، حتماً اطلاع‌رسانی خواهیم کرد.

محمدی: من مخالف جار زدن رفتارهای انسانی هستم. راستش معتقدم بایستی در ناخودآگاه هر هنرمندی، این موضوع به شکلی جدی وجود داشته باشد. خوشحالم از اینکه این کنسرت تا این حد بازتاب داخلی و خارجی داشته است و قطعاً در ادامه مسیر، این قبیل رویدادها برای ما بیشتر و بیشتر خواهد بود.

موسیقی تراپی و درد جامعه

مسعود کوثری
پژوهشگر حوزه ارتباطات، فرهنگ، موسیقی و توسعه

پرداختن به موضوعاتی مانند برگزاری کنسرت برای افراد کم‌توان و اوتیسم از چند جنبه مورد توجه است و می‌تواند نقش مفیدی درجامعه داشته باشد. اول از منظر توجه به فردی که دارای بیماری خاص است و خانواده‌هایی که دارای چنین افرادی هستند. بنابراین برگزاری کنسرت‌هایی با این موضوع از سوی هنرمندان و دیگر اقشار جامعه می‌تواند خدمتی به این افراد باشد و آنها را در کانون توجه قرار بدهد. بنابراین ازنگاه من کار بسیار خوب و ارزشمندی است و در جهان هم سابقه چنین اجراهایی بوده است و هنرپیشه‌ها و موزیسین‌های بسیاری دست به چنین کارهایی زده‌اند. البته پرداختن به چنین موضوعاتی تنها به امروز خلاصه نمی‌شود و درگذشته هم اساتید موسیقی ایران همچون مرحوم عندلیبی در مراکز مختلف برای گروه‌های آسیب‌دیده اجراهایی داشته‌اند.

نکته دیگردرخصوص نقش موسیقی درمانی است و دراین زمینه تحقیقات بسیاری انجام گرفته است. موسیقی درمانی می‌تواند نقش مهمی در بهبود وضعیت روحی و جسمی افراد، از جمله بیماران اوتیسم و افرادی با کم‌توانی‌های حرکتی، داشته باشد. جنبه سوم از برگزاری چنین رویدادهایی، انجام یک کار نیکوکارانه است و جامعه معاصر، نیاز به گسترش چنین کارهای جمعی دارد و می‌تواند کدورت، خستگی و تنهایی را از چهره خانواده‌های این افراد بزداید. درباره موسیقی درمانی باید بگویم از دوران باستان، موسیقی یا موسیقی درمانی مورد توجه بوده است. به عنوان مثال بهره بردن از برخی مقام‌ها یا گام‌های موسیقی در ایجاد حالات رزمی یا رمانتیک. نکته قابل توجه اینکه اخیراً کاری را دیدم که بسیاربرایم قابل ارزش بود. افرادی که دچار کم‌توانی‌های حرکتی بوده‌اند و با نواختن سازهای خیلی ساده که موزیسین‌ها در اختیارشان می‌گذاشتند، توانستند دایره حرکتی بزرگ‌تری داشته باشند و حتی بدون واکر حرکت کنند. یا موجب برانگیخته شدن هیجان‌ها و عواطفشان گردد. بنابراین فکر می‌کنم که این دایره پژوهشی و تحقیقی که به موسیقی‌تراپی یا موزیک‌تراپی مربوط می‌شود بسیار جدی است و تنها به بیماری‌های خاص خلاصه نمی‌شود. بلکه در کاهش تنش‌ها و فشارهای روزمره جامعه شهری نیز می‌تواند مفید باشد و در کاهش این فشارها و استرس‌ها اثرگذار باشد.

رسانه‌ها نیز می‌توانند با پرداختن به این موضوعات و معرفی موسیقی‌های مناسب، نقش مهمی در افزایش آگاهی و بهبود وضعیت جامعه ایفا کنند؛ چرا که بخش مهم یا بسیاری از زمان مردم یا حداقل گروه‌های سنی خاص پای برنامه‌های تلویزیونی می‌گذرد. بنابراین موسیقی می‌تواند نقش مهمی در این زمینه داشته باشد. اگرچه این سهم در صدا و سیما بسیار اندک است و نیازمند این است که مسئولان در این زمینه تجدید نظر جدی داشته باشند؛ چرا که هنرمند نقش بسیار اثرگذاری در جامعه دارد. در واقع یک داد و ستد بین هنرمند و جامعه وجود دارد. هنرمند موضوعاتی را از جامعه می‌گیرد و موضوعاتی را به جامعه عرضه و افق‌هایی را در جامعه ایجاد می‌کند و موضوعاتی را نشان می‌دهد و بیان می‌کند که درد و مشکل یا آرزوی جامعه است. بنابراین باردیگر تأکید می‌کنم نقش هنرمند در جامعه معاصر بسیار اثرگذار است البته هنرمند در محیط خود می‌تواند مؤثر باشد و درد و رنج مردم را حس کند و به آنها پاسخ بدهد.

پاکزاد:
هنرمندبخشی از جامعه است و در همین اکوسیستم تنفس و زندگی می‌کند. با همین مردم نشست و برخاست دارد و مشکلات اجتماعی را با بند بند وجود حس می‌کند

محمدی:
پویش‌های اجتماعی باید واقعی باشند. من با احترام به همه، معتقدم هیچ‌کس نمی‌تواند برای یک دغدغه اجتماعی نقش بازی کند. همه چیز باید واقعی باشد. برای این ماجرا هم قطعاً داستان همین است

اخبار

یادبودی برای شاپور عظیمی «حکیم نقد ایران»

مراسم یادبود شاپور عظیمی منتقد، مترجم و مدرس سینما با عنوان «حکیم نقد ایران» امروز سه‌شنبه هفتم اسفندماه ساعت ۱۶ در سالن حقیقت مرکز گسترش فیلم تجربی برگزار می‌شود. در این مراسم جواد طوسی، سعید قطبی‌زاده، جعفر گودرزی، شهرام اشرف ابیانه و مازیار فکری ارشاد صحبت خواهند کرد. حضور در این مراسم آزاد و رایگان است. شاپور عظیمی منتقد، مترجم و مدرس سینما ۲۸ بهمن ماه بر اثر بیماری قلبی در گذشت/ **ایلنا**

اجرای نمایش «هر روز نوروزه» در سینما ایران

نمایش «هر روز نوروزه» به نویسندگی و کارگردانی امیرحسین انصافی در آستانه سال نو، در سینمای ایران خانه هنر اجرا می‌شود. این نمایش از تولیدات مرکز تولید تئاتر و تئاتر عروسکی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان است که در امتداد طرح تناوبی تئاتر و با هدف ایجاد شادی، نشاط و آشنایی کودکان و نوجوانان با سنت‌ها و آیین‌های نوروزی و توجه به فرهنگ نمایش‌های ایرانی اسلامی اجرا می‌شود./ **هنرآنلاین**

قانون ایرانی و چشم‌انداز تجربه‌های مُدالِ نوین

کارگاه پژوهشی «اصلاح پرده‌گردان‌های ساز قانون در موسیقی ایرانی»، با پژوهش و ارائه فرشاد توکلی و مهرداد مؤمنی، در نگارخانه پردیس هنرهای زیبا دانشگاه تهران برگزار شد. کارگاهی که در آن، با تشریح بنیادهای پژوهشی این پروژه، یک نمونه ساز قانون که پرده‌گردان‌های آن بر اساس فواصل موسیقی ایرانی اصلاح شده است، با نوازندگی بهار امراللهی، رونمایی شد./ **ایران**

رونمایی کتاب «به رنگ کاغذ کاهی»

کتاب «به رنگ کاغذ کاهی» روایت مستند زندگی شهید سید حسین صدری به قلم سیده مریم سادات گوشه به تازگی وارد بازار نشر شده و قرار است امروز سه‌شنبه ۷ اسفندماه ساعت ۱۵ بعدازظهر در سالن ایوان شمس رونمایی شود. سید حسین صدری از فرماندهان نخبه بخش ادوات لشکر ۲۷ حضرت رسول(ص) و تیپ ۱۰ سیدالشهدا بود که در بخش تبلیغات پادگان امام حسین(ع) آثار خوشنویسی بسیاری از خود به جای گذاشت. او روز دهم اسفندماه سال ۱۳۶۴ بر اثر جراحات شدید ناشی از حملات شیمیایی در نهایت گمنامی و بی‌نام و نشانی همانگونه که خود می‌خواست به درجه رفیع شهادت رسید. این کتاب توسط نشر امینان در ۵۰۰ نسخه در اختیار علاقه‌مندان کتاب و کتابخوانی قرار گرفته است./ **ایران**

آغاز پخش سریال پایتخت در فروردین ۱۴۰۴

فصل هفتم سریال پایتخت که به کارگردانی سیروس مقدم و تهیه‌کنندگی الهام غفوری ساخته شده، قرار است در نوروز و ماه رمضان ۱۴۰۴ از تلویزیون پخش شود. طبق اعلام سازندگان پایتخت ۷، این سریال در قالب ۲۶ قسمت از شبکه یک سیما پخش می‌شود که آن را به طولانی‌ترین فصل این مجموعه پرطرفدار تبدیل می‌کند. / **هنرآنلاین**

مدیرعامل صندوق اعتباری هنر در گفت‌وگو با «ایران»:

خدمات بیمه هنرمندان تسهیل می‌شود

گزارش

سعیده احسانی راد
روزنامه‌نگار

مشکل هم‌پوشانی بیمه فرهنگ و هنر اعضای صندوق هنر حل شد. این خبر را مدیرعامل صندوق اعتباری هنر داد. با پیگیری‌های به عمل آمده توسط صندوق اعتباری هنر، مشکل قطع بیمه اصحاب فرهنگ و هنر در هنگام دریافت مفاصاحساب بیمه در پروژه‌های قراردادی رفع و دیگر بیمه شدگان صندوق اعتباری هنر هنگام دریافت مفاصاحساب نیاز به قطع بیمه صندوق هنر ندارند.

سید مجید پوراحمدی، مدیرعامل صندوق اعتباری هنر در گفت‌وگو با «ایران» درباره این خبر و مسائل دیگری که این صندوق در بحث بیمه فرهنگ و هنر برای هنرمندان پیگیری می‌کند، گفت: «اهالی فرهنگ و هنر که از خدمات بیمه صندوق هنر برخوردار بودند زمانی که تغییر شغل می‌دادند و در جایی که حمایت‌های بیمه تأمین اجتماعی داشتند مشغول به کار می‌شدند، مجبور به قطع خدمات بیمه‌ای صندوق هنر می‌شدند و از این بابت گلایه‌مند بودند.» مدیرعامل صندوق اعتباری هنر در این خبر اعلام کرده که با توجه به رایزنی‌ها و پیگیری‌های صندوق اعتباری هنر با سازمان تأمین اجتماعی و حمایت این سازمان، این مشکل برطرف شده و اصحاب فرهنگ و هنر می‌توانند همزمان از بیمه صندوق هنر و بیمه تأمین اجتماعی استفاده کنند.

مدیرعامل صندوق اعتباری هنر با ابراز خشنودی از نگاه مثبت سازمان تأمین اجتماعی به حوزه فرهنگ و هنر کشور گفت: «سازمان تأمین اجتماعی تعامل و همکاری خوبی با صندوق هنر دارد و تا به حال چند موضوع را با مجموعه تأمین اجتماعی تعیین تکلیف کردیم که یکی از این موضوعات رفع همپوشانی برای بیمه صندوق هنر و بیمه تأمین اجتماعی بود. موضوعات دیگری را هم با سازمان تأمین اجتماعی در حال گفت‌وگو هستیم و امیدواریم به نتیجه برسیم.» پوراحمدی با بیان اینکه این موضوع را از مدت‌ها قبل با تأمین اجتماعی مطرح و پیگیری کردیم، اظهار داشت: «از گذشته بیمه دو نوع بود؛ بیمه اجباری و بیمه حرف و مشاغل آزاد. طبیعتاً کسی که بیمه اجباری می‌شد، نمی‌توانست از خدمات بیمه حرف و مشاغل بهره‌مند شود. بنابر تعریفی که ما توانستیم با سازمان تأمین اجتماعی درخصوص شغل هنرمندان داشته باشیم، هنرمندان گاهی براساس قراردادهای پیمانکاری تحت عنوان ماده ۳۸ قانون تأمین اجتماعی وارد این نوع قراردادها می‌شدند. برای گرفتن مفاصاحساب بیمه صندوق هنر قطع می‌شد و این پروسه برای بازگشت مجدد به بیمه صندوق هنر زمانبر بود و بعضاً ممکن بود فاصله و تأخیر در پرداخت سنوات به وجود آید.

این موضوع از گلایه‌های مطرح از سوی هنرمندان و اهالی فرهنگ و هنر بود که خواستار حل این مسأله بودند. بر همین اساس توافقی با سازمان تأمین اجتماعی صورت گرفت و به تمام ادارات کل و شعبه‌ها ابلاغ شد کسی که بیمه اجباری می‌شود همزمان بیمه فرهنگ و هنرش هم حفظ شده و نیاز به مفاصاحساب برای قرارداد ماده ۳۸ تأمین اجتماعی ندارد.»

افزایش سن بیمه‌پردازی هنرمندان

پوراحمدی درباره دیگر توافق‌های صندوق هنر برای هنرمندان با سازمان تأمین اجتماعی که هنوز نهایی نشده، گفت: «دو موضوع اصلی دیگر توسط صندوق هنر در حال پیگیری است و خوشبختانه تأمین اجتماعی نگاه مثبتی دارد. یکی حداکثر سن شروع بیمه‌پردازی است که طبق قانون الان سن بیمه‌پردازی ۵۰ سال است. کسی که به این سن رسید، اگرهیچ گونه سوابق بیمه‌پردازی نداشته باشد، طبق قانون تأمین اجتماعی دیگر بیمه نمی‌شود و از بیمه‌های تأمین اجتماعی محروم می‌شود و مجبور است از خدمات بیمه بیمه‌پردازی داشته باشند و همین طور جلو می‌آید و تا ۱۵ سال می‌توانند افزایش دهند. اما از یک سنی تا ۱۵ سال و ۲۰ سال افزایش دیگر وجود ندارد و نمی‌توانند بنابر انتخاب حداقلی که کردند تا ۳۰ سال افزایش داشته باشند. در حال حاضر بسیاری از هنرمندان این مشکل را دارند. مراحل اولیه بیمه‌پردازی‌شان با حداقل نرخ دستمزد بوده که خودشان این نرخ را انتخاب کردند در حالی که می‌توانستند نرخ بالاتری را انتخاب کنند. این مسأله باعث شده تا هنرمندان بگویند در مراحل بازنشستگی‌شان نهایتاً حقوق ۷ یا ۸ میلیونی می‌گیرند چون از اول نرخ حداقل دستمزد را انتخاب کرده‌اند.

مدیرعامل صندوق اعتباری هنر در این باره افزود: «در بیمه اجباری تا دو سه سال آخر بیمه‌پردازی امکان افزایش حداکثر را دارند اما در بیمه حرف و مشاغل آزاد روی ۱۵ تا ۲۰ سال دیگر افزایش حداقل حقوق برایشان امکان‌پذیر نیست. در تلاشیم این جدول اصلاح شود و امیدواریم به نتیجه برسیم تا هنرمندان که در سنوات بالا هستند، امکان بالا بردن حداقل‌ها و چند برابر شدن حداقل حقوق را داشته باشند.»

حداکثر مزد بیمه‌پردازی برمبنای مزد مبناست. در مشاغل آزاد جدولی است که تا ۵ سال اول در بیمه‌پردازی می‌توانند تا ۷ برابر حداقل دستمزد نرخ بیمه شدگان صندوق اعتباری هنر می‌توانند با پرداخت حق بیمه از خدمات بیمه فرهنگ و هنر و بیمه اجباری برخوردار شوند

خبری از کمک معیشتی عید و ماه رمضان نیست

پوراحمدی در پاسخ به این سؤال که در بحث کمک معیشتی برای اعضای صندوق هنر در ماه رمضان و سال جدید چه برنامه‌ای دارید، گفت: «خدمات جاری صندوق در حال انجام است؛ سعی کردیم هیچ گونه وقفه‌ای نباشد و شرایط استفاده از این خدمات برای همه روان باشد. برای کسی که درخواست بیمه و کمک‌های دیگر مثل بیمه تکمیلی دارد یا سایر طرح‌هایی که در صندوق اجرا می‌شود، کمک‌های معیشتی در دوران کرونا نیز در ۵ مرحله پرداخت شد. در پیگیری با سازمان برنامه و بودجه موفق شدیم برای ایام کرونا پرداختی‌هایی داشته باشیم؛ برای کمک معیشتی ماه رمضان و عید پیشنهاد دادیم و شخص وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی آقای دکتر صالحی هم پیگیر هستند. با توجه به شرایط بودجه‌ای کشور احیاناً اگر محقق شود، حتماً برای ۱۰۰ هزار نفری که عضو صندوق هنر هستند پرداختی خواهیم داشت چون برای این تعداد با واریزی حداقل ۲ میلیون تومان، ۲۰۰ میلیارد تومان بودجه لازم است. در حال تلاش برای تأمین بودجه هستیم اگر موفق شدیم حتماً اعلام می‌کنیم.»

بیمه تکمیلی برای بیماران خاص

مدیرعامل صندوق اعتباری هنر از طرحی جدید برای هنرمندانی که بیماری خاص دارند توسط صندوق اعتباری هنر خبر داد و گفت: «صندوق هنر تلاش دارد تا طرح بیماران خاص را اجرا کند به همین منظور در حال مذاکره با وزارت بهداشت هستیم تا هنرمندان یا اعضای صندوق هنر که درگیر بیماری خاص هستند و بخش زیادی‌شان شناسایی شده‌اند، در بحث بیمه تکمیلی سال آینده به صورت مجزا و ویژه تحت پوشش قرار گیرند و با صندوق بیماران خاص مذاکراتی کردیم که امیدواریم به نتیجه برسد و تا شهریور سال آینده این موضوع عملیاتی شود. درحال حاضر ۶۳ هزار نفر تحت پوشش بیمه صندوق اعتباری هنر هستند.»